

जनकल्याण माविले उचाल्यो थाहा राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड

विकास संवाददाता

थाहानगर मकवानपुर थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ३ मा रहेको जनकल्याण माविले अहिलेसम्मकै पदकको रेकर्ड तोड्दै थाहानगर राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड, २०८१ को उपाधि जितेको छ । जनकल्याणले थाहानगर राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड, २०८१ मा २८ स्वर्ण पदकसहित ८ रजत र १० काश्य पदक पाएको छ । जनकल्याणले राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड, २०८० को प्रतियोगितामा १७ र २०७९ को प्रतियोगितामा १५ स्वर्ण सहित उपाधि जितेको थियो । गत ६ वर्षको साविक विजेता समेत रहेको जनकल्याण माविले सातौ पटक अत्यधिक पदकसहित जित आफ्नो पोल्तामा पारेको हो ।

प्रतियोगितामा ८ स्वर्ण ५ रजत १ काश्यसहित स्वच्छन्द भैरव मावि थाहा-९ चित्लाङ दोस्रो भएको छ । २ स्वर्ण ७ रजत र ९ काश्य पदकसहित सुनौला मावि थाहा-९ तेस्रो भएको छ ।

राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड खेलकुद प्रतियोगितामा प्रथम भएसँगै जनकल्याण माविले नगद २५ हजार शिल्ड मेडल र प्रमाणपत्र, द्वितीय भएको स्वच्छन्द भैरव माविले नगद १५ हजार शिल्ड मेडल र प्रमाणपत्र, तृतीय भएको सुनौला माविले नगद १० हजार शिल्ड मेडल र प्रमाणपत्र प्राप्त गरेको छ । तीन वर्षको नतिजा हेर्दा जनकल्याणको उपाधिमा कुनै पनि

विद्यालयहरू प्रतिस्पर्धामा छैनन् । २०७९ को उत्कृष्ट ३ मा समावेश भई दोस्रो स्थान हासिल गरेको सुनौला मावि २०८१ मा उत्कृष्ट ३ बाट बाहिरिएको छ भने २०८१ मा तेस्रो स्थानसहित कमब्याक भएको छ । २०७९ मा तेस्रो भएको बज्रवाराही मावि २०८० र २०८१ मा उत्कृष्ट ३ भित्र पर्न सकेन । २०८० को दोस्रो भएको बारेश्वरी मावि थाहा-९ र तेस्रो भएको भम्केश्वरी मावि थाहा-९ पनि २०८१ को प्रतियोगितामा उत्कृष्ट ३ बाट बाहिरिएका छन् ।

त्यस्तै राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड प्रतियोगितामा अंक जोडिने गरी संभालन भएको मेयरकप भलिबल प्रतियोगिताको छात्रतर्फ स्वच्छन्द भैरव मावि थाहा-९ चित्लाङ प्रथम र द्वितीय मत्स्यनारायण मावि भएको छ । छात्रतर्फ प्रथम मत्स्यनारायण मावि प्रथम र नाटेश्वर मावि थाहा-१० टौखेल द्वितीय भएको छ । डुवै तर्फका प्रथम हुनेले १५/१५ हजार नगद र द्वितीय हुनेले १०/१० हजार नगद, शिल्ड तथा प्रमाणपत्र पुरस्कार पाएका छन् ।

कार्यक्रमका विजयी विद्यालय तथा विद्यार्थी खेलाडीहरूलाई पुरस्कार कार्यक्रमका प्रमुख अतिथी नगर प्रमुख विष्णु बहादुर विष्ट तथा उपप्रमुख भरत गोपाली र अतिथीहरूले वितरण गरेका थिए । कार्यक्रममा नेपाली काँग्रेसका नगर उपसभापति नवराज कार्की, नेकपा

'ड्रागन फुट' खेतीतर्फ किसान आकर्षित

विकास संवाददाता

मकवानपुरका दुई पालिकाका किसान 'ड्रागन फुट' खेतीतर्फ आकर्षित भएका छन् । सुख्खा ठाउँमा खेती गर्न सकिने, खेती गरिएको जमिनभित्र अग्ला नहुने विभिन्न जातका फलफूल, अदुवा बेसार, लसुन प्याजलगायत सागसब्जी धुसुवा बादीको रूपमा उत्पादन गर्न सकिने भएपछि किसानहरू यसतर्फ आकर्षित भएका हुन् । ड्रागन फुट वर्षमा दुई पटक उत्पादन दिने गर्दछ ।

मकवानपुरको हेटौँडा उपमहानगरपालिका र मकवानपुरगढी गाउँपालिकामा 'ड्रागन फुट' खेतीमा किसानको आकर्षण धेरै छ । खेत भाडामा लिएर समेत यसको खेती गर्न थालेका छन् । मकवानपुरगढी गाउँपालिकाको धादिङ, ज्यामिरे, डुम्रेकुना लगायतका क्षेत्र, हेटौँडा उपमहानगरपालिकाको पदमपोखरी, हटिया लगायतका क्षेत्रमा यसको खेती गर्ने किसानहरू बढेका छन् ।

पहिला ड्रागनका फाइदासहित यसका

बारेमा जानकारी नहुँदा खेतीप्रति आकर्षण नभएको बताउँदै पछिल्लो समय सामाजिक सञ्जाल युट्युब हेरेर जानकारी पाएपछि व्यावसायिक खेती विस्तार गर्नेहरू बढेका छन् । 'सुरुमा खेती गर्दा गाउँलेले 'यो सिउँडी जस्तो के खेती गरेको ?' भनेर आलोचना पनि गर्नुभयो । पहिलो उत्पादन गाउँलेलाई खाएपछि उहाँहरूले पनि खेतीप्रति चासो देखाउन थालेको मकवानपुरगढी ५ ज्यामिरेका नवराज हुमागाईले बताए । अहिले हेटौँडा बजारमा 'ड्रागन फुट'को माग पनि निकै बढेको बताए ।

वर्षमा दुई पटक उत्पादन दिने यो फल स्वादिलो हुनुका साथै पर्याप्त पोष्टिक तत्व पनि पाइने भएकाले अन्तर्राष्ट्रिय बजारबाट यसको माग बढी आउने गरेको छ । अहिले स्थानीय क्षेत्रमा पनि यसको माग पहिलेको तुलनामा बढेको किसानहरू बताउँछन् । यो फल बिरामीका लागि उपयुक्त हुने चिकित्सकहरूले बताएका भन्दै प्रशस्त उत्पादन भए बजारीकरणको समस्या आउँदैन ।

थाहा नगरपालिका नगर कार्यपालिकाको कार्यालय इन्द्रायणी चौर, मकवानपुर

जनहीतमा जारी सन्देश !

१. घर-टहरा आदि संरचना बनाउनु अघि अनिवार्य रूपमा नक्सा पास गरौं ।
२. सबै नगरवासीहरूले आफ्नो टोल, चोक गल्ली, बाटो-घाटोका साथै सार्वजनिक जग्गा, मठ-मन्दिर, पाटी-पौवा, नदीनालाहरू र अन्य सार्वजनिक स्थलहरूको संरक्षण गरौं ।
३. सार्वजनिक स्थलहरूमा जथाभावी फोहर नगरौं । वातावरण जोगाऔं ।
४. नगरपालिका क्षेत्रभित्र व्यवसाय गर्ने सबै प्रकारका व्यवसायीहरूले अनिवार्य रूपमा आफ्नो व्यवसाय वडा कार्यालयमा दर्ता गरेर (सम्बन्धित निकायमा ईजाजत लिनुपर्ने भएमा लिएर) मात्र व्यवसाय सञ्चालन गरौं ।
५. सडकमा निर्माण सामग्री, व्यावसायिक जन्तु ठेलागाडा नराखौं; अव्यवस्थित पार्किङ नगरी सडक अतिक्रमण हुनबाट रोक्नौं ।
६. सडकमा पैदल यात्रीलाई पहिलो प्राथमिकता दिऔं ।
७. कुनै पनि किसिमको व्यक्तिगत घटनाहरू (जन्म, विवाह, बसाई-सराई, सम्बन्ध बिच्छेद र मृत्यु) घटना घटेको ३५ दिनभित्र वडा कार्यालयमा अनिवार्य रूपले दर्ता गर्ने गरौं ।
८. नगरपालिकाको हरेक विकास निर्माणका कार्यहरूमा सबै नगरवासीले सहयोग गरौं ।
९. आफ्ना बालबालिकाहरूलाई उपयुक्त समयमा नै खोप लगाई सम्भावित रोगबाट बचाऔं ।
१०. ट्राफिक सिमल र नियमको पालना गरौं, तीव्र गतिमा सवारीसाधन नचलाऔं, पैदलयात्रीलाई पहिलो प्राथमिकता दिऔं ।
११. सार्वजनिक स्थलबाट १०० मि. वरपरको क्षेत्रभित्र सूर्तीजन्य पदार्थको सेवन तथा बिज्री वितरण गर्ने/गराउने नगरौं ।

बाल विवाह रोक्नु सबैको दायित्व

नेपालको कानूनले विवाह गर्दा केटा र केटी दुबैको उमेर २० वर्ष पूरा भएको हुनुपर्ने व्यवस्था गरेको छ । त्यसैले २० वर्षभन्दा कम उमेरमै विवाह गर्नु/गराउनु अपराध हो । बाल विवाह गर्ने, गराउन र सहभागी हुने सबैलाई कानूनले कारवाहीको दायरामा ल्याएको छ । बालबालिकालाई विवाह होइन, शिक्षा प्रदान गरौं ।

मनहरी गाउँपालिका, गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय

रजेया, मकवानपुर

मुलुकी अपराध संहिता २०७४

- ✓ विवाह गर्ने व्यक्तिको उमेर बीस वर्ष नपुगी कसैले विवाह गर्न वा गराउन हुँदैन (दफा १७३)
- ✓ तीन वर्षसम्म कैद र तीस हजार रूपैयाँसम्म जरिवाना हुनेछ ।
- ✓ विवाह गर्न पूरा हुनु पर्ने उमेर पूरा नभएको व्यक्तिले दिएको मञ्जुरीलाई मञ्जुरी मानिने छैन

• सम्पादकीय •

विकासमा ब्रेक लगाउने बेथिति

समग्रमा विकासको गति निकै सुस्त छ । केही विकास निर्माणका योजनामा त यो गति ठप्पजस्तो देखिएको छ । कतिपय महत्वपूर्ण योजनामा काम गर्ने ठेकेदार कम्पनी नै काम अलपत्र पारेर भागेको वा छोडेर हिडेको अवस्था छ । विदेशमा राम्रो काम गरेर ख्याति कमाएका कम्पनीहरूले समेत नेपालमा राम्रो काम गर्न नसक्ने परिस्थिति किन छ, यो गम्भीर विषय हो । अब सबै पक्ष जिम्मेवारीका साथ समस्या समाधानको बाटोमा लाग्नुपर्छ । मुलुकको स्थायी सरकार मानिने कर्मचारीतन्त्रले अझ बढी गम्भीरता र इमानदारिता देखाउन सक्नुपर्छ । कर्मचारी प्रशासनमाथि धेरै प्रश्नहरू उठेका छन् । निर्माण कम्पनीहरूले सहजदमले काम गर्ने वातावरण बनाउनेतर्फ उनीहरूले ध्यान पुऱ्याएको पाइन्छ । अझ बढी दृढ दिने गरेको गुनासो सुनिन्छ । नेपालमा योजनाबद्ध विकास प्रक्रिया सुरु भएको सात दशक पुग्दैछ । नेपालसँगै नै स्वतन्त्रता हासिल गरेर विकासको बाटोमा सँगसँगै अगाडि बढेका छिमेकी मुलुकहरू चीन र भारत तीव्र विकासको गतिमा अगाडि बढिरहेका छन् । चीन संसारकै सबैभन्दा ठूलो र बलियो अर्थतन्त्रको रूपमा विकसित भइरहेको छ भने भारतले तीव्र विकासको गति अगाडि बढाइरहेको छ । तर हाम्रो विकास निर्माणका हरेक काममा अधोगति देख्न सकिन्छ । अहिले त केन्द्र मात्र नभएर प्रदेश र स्थानीय सरकारमार्फत विकास बजेट परिचालन भइरहेको छ । तर तीव्र तहका सरकारहरूमा विकृति विसंगतिको घाड लागेकोले जताकतै विकास निर्माणको काम अस्तव्यस्त छ । स्थानीय पालिकाहरूको आफ्नै घर आँनमा विकास निर्माणको विकृति देख्न सकिन्छ । गुणस्तरहीन काम गरेर कमाउने प्रवृत्ति बढिरहेको छ ।

नेपालले विकासको राम्रो र मितिलो मोडेल नै स्थापित गर्न सकेन । उपभोक्ता समिति बनाएर जनस्तरबाट गरिने काममा समेत राजनीतिक भागवण्डा र चरम बेथिति छ । विकास बजेटको ठूलो हिस्सा भण्डै पचास प्रतिशत रकम असार महिनामा खर्च गर्ने प्रवृत्तिमा कुनै सुधार आउन सकेको छैन । 'असार विकास' को रूपमा यो प्रवृत्ति निकै बढ्नमा भइसकेको छ । अन्तिम समयमा काम गरेर बजेट सिध्याउनुका पछाडि भ्रष्टाचार गर्ने मनसाय लुकेको प्रष्ट छ । यो खुला सत्य जस्तै भइसकेको छ । तर यसलाई रोक्ने काम कतैबाट हुन सकेको छैन । असार विकासको यही बेथिति रोक्न पछिल्लो पटक संघीय सरकारले जेठ १५ मै बजेट ल्याउने सवैधानिक व्यवस्था गरेको थियो । नयाँ संविधान बन्नुअघि असार अन्तिममा मात्रै बजेट सार्वजनिक हुन्थ्यो । नयाँ संविधान र अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ अनुसार संघीय सरकारको बजेट १५ जेठमा आउँनुपर्छ । त्यस्तै प्रदेश सरकारले असार १ गतेभित्र र स्थानीय सरकार ले असार १० भित्र बजेट पेश गर्नुपर्ने प्रावधान छ । विकासको नयाँ मोडेल स्थापित गर्नुको साटो पुरानै विकृतिमा सारुआँदा व्यवस्थाप्रति नै जनताको असन्तुष्टि र आक्रोश बढ्दैछ । त्यसैले सुधारको थालनी गर्ने बाटोमा तत्कालै लाग्न जरुरी छ ।

मुलरूपमा भन्नु पर्दा नेपालमा हरेक गलत धन्दाहरू राजनीतिक संरक्षणमा मौलाइरहेको अवस्था छ । विकास निर्माणसँग जोडिएका ठेकेदार, प्राविधिक, कर्मचारी वा उपभोक्ता समूह समेत कुनै न कुनै दलसँग जोडिएका छन् । उनीहरूको अन्तरसम्बन्ध बलियो ढंगले कसिएको हुन्छ । राजनीतिक संरक्षणमा फैलिएको बेथितिपूर्ण अवस्थाको अन्त्य नगर्दासम्म नयाँ नेपाल बनाउने कुरा गफ मात्र हुनेछ । अब कतिमा पनि सुधारको अवस्थातर्फ अगाडि बढ्न आवश्यक छ ।

थाहा नगरपालिकाको शिखरकोट काउण्टरबाट दिवा बस सेवा

विहान ६:१५	बजे काठमाण्डौ (हाइस)
विहान ६:१५	बजे हेटौडा (फोर्स)
विहान ६:१५	बजे काठमाण्डौ (बस)
विहान ८:००	बजे हेटौडा (बस)
विहान ८:१५	बजे सिमभञ्ज्याङ हुँदै काठमाण्डौ (फोर्स)
विहान ८:००	बजे काठमाण्डौ (मिनीबस)
विहान ८:००	बजे हेटौडा जम्नो हाइस
विहान ८:४५	बजे काठमाण्डौ फोर्स
विहान १०:१५	बजे मावु, पाल्पु हुँदै हेटौडा (मिनीबस)
विहान १०:१५	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
विहान १०:३०	बजे हेटौडा (फोर्स)
विहान ११:१५	बजे काठमाण्डौ (मिनिबस)
विहान १२:३०	बजे हेटौडा (बस)
मध्याह्न १२:३०	बजे काठमाण्डौ (बस)
मध्याह्न १:३०	बजे हेटौडा (मिनीबस)
दिउँसो १:३०	बजे पाल्पु गोमते पखने (मिनीबस)
दिउँसो १:३०	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो २:३०	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो ३:००	बजे पाल्पुबाट मावु (बस)
दिउँसो ३:३०	बजे पाल्पुबाट काठमाण्डौ (बस)

थप जानकारीको लागि नारायणी यातायात दिवा बस सेवा तथा टिकट काउण्टर दामन शिखरकोट इन्चार्ज अरुण लामा ८८५५००३२२२ र वेबसाइट अधिकारी ८८५५००३५६१

महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

पाल्पु एम्बुलेन्स (वाल्फ)	८८४२००७०१९
आग्रा एम्बुलेन्स (वाल्फ)	८८४०२०३३५५५
जनकल्याण उच्च मा.वि.	०४७-६२०३३६४
थाहा नगरपालिका कार्यालय	०४७-४०००५६६
सत्यनारायण मा.वि.	०४७-६२०५९२
इंग्रजा पाल्पु (प्रमुख)	८८४५०६६४८६
प्रहरी चौकी फाखेल	०४७-६८२३४८८
शिला प्रशासन सञ्चालनपुर	०४७-४२०३४८८
विद्युत प्राधिकरण पाल्पु	०४७-४००००८६

पालिका घटाउने कि अधिकार दिने ?

हामीले संघीयताको अभ्यास सुरु गरेको साढे ७ वर्षमात्रै भएको छ । कुनै व्यवस्था प्रभावकारी भए, नभएको निर्णय गर्न यो पर्याप्त अवधि होइन । तर अहिले नै संघीयतासहित शासकीय स्वरूपमा पुनःसंरचना गर्ने बहस सुरु भइसकेको छ ।

प्रजातन्त्रपश्चात् नेपाली अर्थतन्त्रलाई नयाँ दिशामा डोऱ्याएका कयौं नेता संघीयता देशले धान्न सक्दैन भन्न थालेका छन् । वर्तमान संघीय सरकारको गठबन्धन नै संविधान संशोधनको जगमा बनेको भनिएको छ । संविधानमा कस्तो प्रकारको संशोधन गरिने हो त्यो स्पष्ट छैन । संघीयता पुनःसंरचनाको पक्षमा उभिएकामध्ये धेरैको तर्क सुने हो भने प्रादेशिक संरचना हटाउने र स्थानीय तह घटाउने भन्ने देखिन्छ । यो हटाउने र घटाउने बहस वास्तवमै कति सान्दर्भिक हो भने पाटोमा खासै छलफल भएको देखिँदैन ।

सुरुमा ५६५ स्थानीय तह बनाउने गरी खाका बनाइएको थियो । तर राजनीतिक दबाब बढेपछि स्थानीय तहको संख्या ७५३ पुऱ्याइयो । यो संख्याको राजनीति लाई छाड्ने हो भने पनि स्थानीय तहको विभाजन गर्दा कतिपय अवस्थामा भौगोलिक सुलभता र नागरिकको सहजतालाई नजरअन्दाज गरिएको देखिन्छ ।

बरु, वडा तथा पालिकाको विभाजन गर्दा त्यस क्षेत्रमा कुन दलको प्रभुत्व छ भन्ने विषयलाई बढी जोड दिइएको जस्तो पनि देखिन्छ । कांग्रेसी मतदाताको घनत्व भएको क्षेत्रलाई एकातर्फ, एमालेका मतदाता बढी भएको क्षेत्रलाई अर्कोतर्फ र माओवादीका मतदाता ज्यादा भएका ठाउँ अर्कोतर्फ हुने गरी कयौं वडा तथा पालिकाको सीमारेखा कोरिएका छन् । यसबाहेक साविकका गाउँ विकास समिति (गाविस) लाई सकेसम्म 'नटाउक' भन्ने मान्यतामा पुनःसंरचनाको खाका कोरिएको देखिन्छ ।

कयौं गाउँबस्ती कुनै अर्को वडाका कार्यालय वा पालिका केन्द्रसँग भौगोलिक रूपमा नजिक छन् । तर ती गाउँबस्तीका मानिस आफ्नो वडा वा पालिका जानुपर्ने भन्ने निकै टाढा पुग्नुपर्ने र बाटोलागायत पूर्वाधार पनि कमजोर रहने अवस्था धेरैतिर देखिएको छ । यसले स्थानीय सरकार र बस्तीबीचको दूरी बढाइदिएको आभास हुन्छ । यी कुरालाई सच्याउँदै जाने र जनतालाई सकेसम्म सहज सेवा प्रदान गर्ने बाटो खोज्नुपर्ने विषयमा बहस उठेको देखिँदैन । एकैपटक 'अर्थतन्त्रले धान्न सक्दैन' भन्ने भाष्य निर्माण गरिँदै लगेको देखिन्छ ।

२०४९ सालमा स्थानीय स्वायत्त शासन ऐन आइसकेपछि त्यसले एक प्रकारको संघीय ढाँचालाई अभ्यासमा ल्याएको थियो । त्यसबेला विनियोजन गर्ने अधिकार केन्द्रीकृत थियो भने खर्च गर्ने अधिकार विकेन्द्रीकृत थियो । तर त्यसबेला पनि दुईपटक भन्दा बढी स्थानीय निर्वाचन हुने पाएन । दोस्रो निर्वाचन २०५४ मा सम्पन्न भएपछि त्यसपछि चुनाव भएन । त्यसयता २०७४ सम्म कर्मचारीले नै स्थानीय निकायमाथि ज्यादातर तजबिजी गर्ने परिपाटी बन्यो । जिल्ला र स्थानीय तहमा सर्वदलीय संयन्त्र

बनाएर विनियोजन प्रक्रियामा साक्षी त राखिन्थ्यो, तर सम्पूर्ण कार्यकारी अधिकार कर्मचारी प्रशासनको हातमा पुग्यो । आज पनि ग्रामीण पूर्वाधारका ढाँचालाई नियाल्ने हो भने यसको परिकल्पना २०४९ देखि २०५५ कै बीचमा भएको धेरैजसो उदाहरण पाइन्छ ।

तसर्थ, त्यसबेलाका स्थानीय निकायको आवधिक निर्वाचनलाई नरोकिएको थियो र त्यो संयन्त्र जीवन्त हुन्थ्यो भने अहिलेसम्म हाम्रो विकासको स्तर धेरै अघि बढिसके थियो । त्यसबेला कुनै न कुनै बहानामा स्थानीय निकायलाई कमजोर बनाइयो । अहिले पुनः त्यसैगरी अवास्तविक तर्कको जगमा नवीन भाष्य सिर्जना गरेर स्थानीय तहमाथि नै धावा बोल्ने कोसिसको आभास हुन्छ ।

अहिले नै कतिपय मानिस यही संरचनामा 'संघीयता धान्न सकिँदैन' भन्ने तर्क दिइरहेका छन् । अब हामीले पालिकाको संख्या घटाउने हो भने त्यसबाट सच्चै घट्ने वा बचत हुने के हो त ? अहिले ७५३ स्थानीय तहलाई ३०० मै भाग्न हो भने पनि के जोगिन्छ ? पालिकाको संख्यामात्रै घटाएर वडालाई जस्ताको तस्तै राख्ने हो कि वडाको संख्या पनि घटाउने हो ? यस्ता विषयमा बहस भएको देखिँदैन । हामीले कामको चाप र क्षेत्राधिकारलाई हेर्ने हो भने अधिकांश वडाध्यक्ष र वडाका कर्मचारीलाई अहिलेकै वडा पनि 'ठूलो' भएको देखिन्छ । बढी जनसंख्या भएको वडामा बिहानदेखि बेलुकासम्म खटेर काम गर्दा पनि उसले नागरिकलाई 'घित्तुड्यो' सेवा दिन नसक्ने अवस्था देखिएको छ । मानिसले विकास निर्माण भइरहेको क्षेत्रमा पनि वडाध्यक्ष खोजिरहेका हुन्छन् । अनुगमनमा, स्वास्थ्य, शिक्षालगायतका कार्यक्रममा मात्रै होइन विवाह, व्रतबन्ध, काजकिरिया भएका स्थानमा पनि वडाध्यक्षको प्रतीक्षा गरिएको हुन्छ । आफ्नो पालिकामा भएका स्वास्थ्य संस्था र विद्यालयको व्यवस्थापनमा र पदेन सदस्य रहने संस्थामा प्रतिनिधित्व गर्नुपर्छ । नागरिकलाई विभिन्न घुन्ती सेवामार्फत सुविधा दिइरहनुपरेको छ ।

यी सबै काम वडा कार्यालयमा बसेर दिइने सार्वजनिक सेवाभन्दा बाहेकका हुन् । एउटा वडामा ४ जना सदस्य छन् । उनीहरूलाई पनि काम पर्याप्त पुगेको छ । कतिपय वडा विभाजन गरेर संख्या बढाउनुपर्ने वास्तविकता तल्लो तहमा देखिन्छ । अब वडाको संख्या नघटाउने हो भने स्थानीय तह घटाउने भन्नेको के हो ? सामान्य भाषामा मेयर/अध्यक्ष उपमेयर/उपाध्यक्ष र प्रशासकीय प्रमुख घटाउने हो ? स्थानीय तहको आकार बढाएर संख्या घटाउँदा पनि सेवा प्रवाहलाई खुम्च्याउने त सकिँदैन ।

तसर्थ केही शाखा प्रमुखबाहेक ठूलो मात्रामा कर्मचारी कटौती गर्ने पनि सम्भव नहोला । यसरी हेर्दा ७५३ बाट स्थानीय तहको संख्या ३०० मा भाग्न हो भने पनि निर्वाचन हुने पाएन । दोस्रो निर्वाचन २०५४ मा सम्पन्न भएपछि त्यसपछि चुनाव भएन । त्यसयता २०७४ सम्म कर्मचारीले नै स्थानीय निकायमाथि ज्यादातर तजबिजी गर्ने परिपाटी बन्यो । जिल्ला र स्थानीय तहमा सर्वदलीय संयन्त्र

◆ प्रकाश तिवारी

सार्वजनिक खर्चलाई व्यापक आकारमा घटाउन सक्दैनौं । तर स्थानीय स्रोत साधनको अधिकतम उपयोग गरेर तहमाथि नै धावा बोल्ने कोसिसको आभास छ । कुनै स्थानमा हामीले पर्यटन सेवालार्इ बढावा दिन सक्छौं ।

काठ तथा जडीबुटीजस्ता वनजन्य स्रोतको उपयोग बढाउन सक्छौं । सिँचाई सुलभ ठाउँ छ भने कृषिका लागि उपयोग गर्न सक्छौं । प्राकृतिक स्रोत, सांस्कृतिक सम्पदा र धरोहरलाई स्थानीय सरकारको स्रोत अभिवृद्धि गर्ने काममा कसरी प्रभावकारी उपयोग गर्न सकिन्छ भनेर छलफल हुनुपर्ने आवश्यकता छ । आज हामी आफ्नो गाउँघरमा उपलब्ध स्रोत साधनको प्रयोग नगरी आयातित वस्तुको उपयोग गरिरहेका छौं । यसले एकातिर हाम्रो सम्पत्ति बाहिरिइरहेको छ भने अर्कोतिर राष्ट्रिय स्रोत साधनको सही उपयोग हुन सकेको छैन ।

स्थानीय तहको एकल अधिकार भनेर संविधानको अनुसूची ८ मा व्यवस्था गरि एका कयौं विषय सम्बद्ध कानुन अहिलेसम्म बन्न सकेका छैनन् । शिक्षाको क्षेत्रमा सुधार गर्छौं भनेर स्थानीय सरकारले प्रयास गर्ने हो भने २०२८ सालको ऐन र २०५९ सालको नियमावली देखाएर काम गर्न रोकिराखेको अवस्था छ । स्थानीय तह संविधानले आफूलाई दिएको अधिकार उपयोग गर्नका निम्ति पनि मुद्दा लडिरहनुपर्ने बाध्यता बनेको छ । यो परिस्थिति स्थानीय तहका कारण सिर्जना भएको होइन ।

अर्कै पनि कतिपय विषयमा स्थानीय तहको क्षमता नै कमजोर भएका कारण तल्लो तहमा अधिकार हस्तान्तरण गर्नु हुँदैन भन्ने तर्क अघि सारिएको पाइन्छ । तर यो तर्क पूर्णतः प्रतिगामी हो । कुनै पनि व्यक्ति वा संस्थाले काम गर्न अक्षिप्तारी प्राप्त नगरेसम्म उसको सीप र सामर्थ्य विकास नै हुँदैन । संविधानले दिएका अधिकार स्थानीय निर्वाचनपछि गठन भएका पालिकाले पहिलो दिनदेखि नै अभ्यास गर्न पाएका भए बितेको साढे ७ वर्षमा धेरै राम्रोसँग क्षमता विकास भइसके थियो । संविधान निर्माणको चरण माथि शिक्षा, स्वास्थ्यजस्ता बृहत्तर क्षेत्रहरूको नीतिगत निर्णय र कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने अधिकार केन्द्र वा प्रदेशलाई र अनुगमन तथा मूल्यांकन गर्ने अधिकार स्थानीय तहलाई दिइएको भए सजिलो पर्ने थियो होला । अब त्यसो गर्न सम्भव छैन । अब त स्थानीय तहको क्षमता विकासमा केही जोड दिएर भए पनि यी अधिकार तल्लो तहमा हस्तान्तरण गर्नुपर्ने अवस्था छ ।

(तिवारी अर्जुनचौधरी गाउँपालिकाका अध्यक्ष हुन् ।)

अनेक हुन्छन् कम्मर दुखाइका कारण

कम्मर दुखाइ यस्तो स्वास्थ्य समस्या हो, जसले धेरै व्यक्तिलाई जीवनमा कुनै न कुनैबेला प्रभावित बनाएको हुन्छ । यो दुखाइले मानिसको दैनिक जीवनमा असहजता ल्याउन सक्छ र शारीरिक गतिलाई सीमित गर्न सक्छ । कम्मर दुखाइ विभिन्न कारणले उत्पन्न हुनसक्छ र यसको रोकथाम तथा उपचारमा उचित ज्ञान महत्वपूर्ण छ ।

कम्मर दुखाइको कारण
- **मांसपेशी र लिगामेन्टको समस्या:** मांसपेशी तानिनु, तानिएको लिगामेन्ट वा पिट्टुको मांसपेशीमा अधिक तनावका कारण कम्मर दुखाइ हुनसक्छ ।
- **हड्डीसम्बन्धी समस्या :** मांसपेशीको कमजोरी, हड्डीमा चोटपटक वा रिलप डिस्क जस्ता हड्डीसम्बन्धी समस्याले पनि कम्मर दुखाइ उत्पन्न गर्न सक्छ ।
- **असामान्य शारीरिक गतिविधि:** लामो समयसम्म उभिने, बस्ने वा गलत ढंगले भारी वस्तु उठाउँदा कम्मर दुखाइ हुनसक्छ ।
- **थाइराइड र किडनीको समस्या:** कहिलेकाहीँ यी स्वास्थ्य समस्याले पनि कम्मर दुखाइ हुनसक्छ ।

कम्मर दुखाइका लक्षण
- पिट्टुको तल्लो भागमा असहजता वा दुखाइ हुनु
- पिट्टुबाट तल्लो खुट्टातिर दुखाइ फैलिनु
- थकान वा कमजोरी महसुस हुनु
- लामो समयसम्म उभिनु वा बस्न कठिनाई हुनु

रोकथामका उपाय
- सही शारीरिक स्थितिको पालना गर्नु : सही ढंगले बस्ने र उभिने बानीको विकास गर्नु महत्वपूर्ण छ । ढाढ सिधा राखी बस्दा र सही तरिकाले भारी वस्तु उठाउँदा कम्मर दुखाइ कम गर्न सकिन्छ ।
- **व्यायाम:** कम्मरको मांसपेशीलाई

मजबुत बनाउन योग, स्ट्रेचिङ र नियमित व्यायामको अभ्यास गर्नु जरुरी छ ।
- **सन्तुलित आहार:** स्वस्थ आहारले शरीरको हड्डीलाई मजबुत बनाउन मद्दत पुऱ्याउँछ । पर्याप्त क्याल्सियम र मिटाभिन डीको सेवनले हड्डी बलियो हुन्छ ।
- **बुझ्पापान र मध्यपान नगर्नु:** यो बानीले हड्डी कमजोर बनाउन सक्छ र दुखाइ बढाउन सक्छ ।

उपचार
- **आराम र तातो/चिसो थेरापी:** कम्मरमा दुखाइ हुँदा आराम गर्नु र तातो वा चिसो थेरापी गर्नु फाइदाजनक हुनसक्छ ।
- **फिजियोथेरापी:** फिजियोथेरापी विशेषज्ञको सल्लाहअनुसार गरिने व्यायामले कम्मर दुखाइलाई कम गर्न मद्दत पुऱ्याउँछ ।
- **औषधि उपचार:** चिकित्सकको सल्लाहअनुसार आवश्यक परे दुखाइ निवारक औषधि लिन सकिन्छ । तर सकेसम्म नलिन राम्रो हुन्छ ।
- **शल्यक्रिया:** गम्भीर अवस्थामा शल्यक्रिया पनि आवश्यक पर्न सक्छ, तर यो अन्तिम उपायको रूपमा मात्र लिइन्छ ।

बालबालिकालाई प्रश्न सोध्न किन प्रोत्साहित गर्ने?

बाल्यकाल सम्बन्धी किन हामी रोमाञ्चित हुन्छौं ? सम्भवतः त्यसबेलाको क्षण हाम्रो स्मृतिमा यसरी बसेको हुन्छ, जुन वर्तमानमा औधी मिठासपूर्ण लाग्छ । मनमा संवेग, भावना, कोमलता स्वतःस्फूर्त रूपमा आउने गर्छ । प्रत्येक मानिसको आ-आफ्नै तर फरक-फरक किसिमको बाल्यकाल हुन्छ ।

आफ्नो परिवार, समाज, साथीसंगी, वस्तु परिस्थिति अनुसार उसले आफ्नो बाल्यकाल बिताएको हुन्छ । अहिले मलाई आफ्नो बाल्यकालको बारेमा सम्झिरहँदा आजका बालबालिकाले मेरो जस्तो बाल्यकाल बिताउन पाएका छैनन् जस्तो लाग्छ ।

मैले बिताएको समय र समाज अहिलेको समय र समाज एकै नहुनु त्यो लाग्नुको प्रमुख कारण हो । समयको अन्तरालसँगै प्रविधि तथा मानिसको चेतनास्तरमा आएको परिवर्तनका कारण एकै किसिमको हुन दिँदैन ।

यो निरन्तर परिवर्तनीय छ । मेरो बाल्यकालको थोरै स्मरण गर्नुपर्दा मलाई अहिले पनि याद छ म बुवासँग हाट बजार जाँदा मैले एकै पटक धेरै मानिस देखेको, प्रशस्त मात्रामा पसल देखेको, बजारमा विभिन्न प्रकारका पसलमा विभिन्न सामग्री देखेको ।

सबै मानिस आ-आफ्नै धुनमा हिँडिरहेको कसैले कसैलाई वास्ता नगरीकन आ-आफ्नै रफतारमा अगाडि बढेको देखे । गाँउघरमा त्यस्तो दृश्य नहुने भएकाले गर्दा मलाई त्यस्तो दृश्य देख्दा अचम्म लाग्ने गर्थ्यो । समय कति चाँडो बित्ने रहेछ भने अहिले म त्यही प्रक्रियामा छु, तर मेरो भूमिका फरक छ म अहिले बुवाको भूमिकामा पुगिसकेको छु ।

छोरीले त्यसरी नै बजारका ती वस्तु देख्दा मलाई विभिन्न प्रश्न सोध्ने गर्छिन् । बाटोमा हिँड्दै गर्दा कतै मन्दिर

देख्दा त्यसको बारेमा सोध्ने गर्छिन्, म उनलाई विस्तारमा त्यसको बारेमा जानकारी दिने गर्छु । कुनै नयाँ चीज देख्ने बित्तिकै उनको प्रश्न मतिर आउने गर्छ ।

त्यसको उत्तर मैले जाने जति दिने गर्दछु । कहिले पनि हतारमा थाहा छैन भनेर म उनको प्रश्नबाट भाग्ने गर्दिनँ । किनकि सिकाइ भनेकै यही हो । छोरीले विद्यालयमा गरेका उनका साथीसँग भएको कुराकानी उनी विद्यालयबाट आउने बित्तिकै भन्ने गर्छिन् म बिस्तारमा उनको कुरा सुन्ने गर्छु । उसको आत्मविश्वास वृद्धि होस् भन्ने उद्देश्यले पनि म उनका कुराहरु नकाटीकन सुन्ने गर्छु ।

म सानो छँदा कसैलाई प्रश्न सोध्न असाध्यै डर लाग्थ्यो । त्यही भएर त्यस्तो डर अहिलेका बालबालिका आउन नदिन पनि वयस्कले बालबालिकाको कुरा सुन्ने गर्नुपर्छ । बालबालिकाहरुको प्रश्न गलत हुँदैन बरु समय सन्दर्भ नमिल्न सक्छ तर त्यसलाई मिलाएर बुझ्ने जिम्मेवारी वयस्क मानिसकै हो । प्रश्नकै कारण उनीहरु सिर्जनशील हुने गर्छन्, जिज्ञासु स्वभावका हुने गर्छन् जतिसक्दो बालबालिकालाई प्रश्न सोध्न प्रोत्साहन गर्नुपर्छ । जसको कारण उनीहरु जिम्मेवार पनि बन्ने गर्छ ।

मैले कतिपय बालबालिका विद्यालय

जाने बेलामा आफ्ना अभिभावकलाई पैसा माग्ने गरेको देख्छु । जुन पैसाले स्वास्थ्यलाई असर पुग्ने किसिमका खानेकुरा खाने गरेको पनि पाउँछु । जसकारण उनीहरुको स्वास्थ्यलाई दीर्घकालीन रूपमा असर पुगिरहेको हुन्छ । बरु त्यसको सट्टामा घरमै बनाएको खानेकुरा खान उनीहरुलाई प्रोत्साहन गर्नुपर्छ । यस्ता विषयमा उनीहरुलाई सानैबाट कुरा गरिएन भने ठूलो भएपछि एक्कासि भन्दा उल्टै उनीहरुले कुरा काट्ने र उनीहरुमा हीनताको भावना आउने सम्भावना हुन्छ । त्यसकारण अभिभावकहरुले यस्ता विषयमा उनीहरुसँग घरमा बारम्बार छलफल गर्नुपर्छ ।

बालबालिकाहरु बिरामी हुँदा प्रायः अनौठो किसिमको सपना देख्ने गर्छन् । कुनै घटना, स्थान वा कतै देखेको वा कल्पना गरेको कुनै वस्तुहरुको बारेमा उनीहरुले सपना देख्ने गर्छन् । म आफू पनि सानो छँदा बिरामी हुँदा त्यस्तै किसिमको सपना देख्ने गर्थे, जसको कारण मलाई डर लाग्ने गर्थ्यो ।

यस्ता विषयहरुमा पनि बालबालिकाको कुरा सुन्ने उनीहरुको मनोविज्ञान बुझ्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ । बालबालिकाहरुले विश्लेषात्मक तरिकाबाट सोच्ने भन्दा पनि भावनात्मक रूपमा सोच्ने गर्दा उनीहरु संवेदनशील हुने गर्छन् सानो कुराले पनि उनीहरुलाई ठूलो असर पुग्छ । उनीहरुको त्यो भावना बुझ्ने वयस्कले व्यवहार गर्ने हो भने बालबालिकाले सजिलै कुरा बुझ्ने गर्छन् ।

बालबालिकाहरुले चाडपर्वहरुलाई अति नै उत्साहको साथ हेर्ने गर्छन् । भर्खरै मात्र हिन्दु धर्मालम्बीहरुको महान् पर्व दशै, तिहार, छठपर्व सकिएको छ । बालबालिकाहरुले यस्ता चाडपर्व कहिले आउँछ भनेर महिना गनेर बसिरहेका हुन्छन् । अफ गाँउघरका बालबालिकामा यस्ता कुरालाई बढी नै महत्त्वका साथ हेर्ने गर्छन् । पर्वलाई केवल मनोरञ्जनको दृष्टिकोणबाट मात्र नभएर उनीहरुलाई यसबाट धेरै कुरा सिक्नुन सकिन्छ ।

यतिबेला उनीहरुलाई परिवारको महत्त्व, आफन्तजनहरुको महत्त्व, घर छिमेकीहरुको आवश्यकता, कुनै स्थान, आदिको बारेमा जानकारी दिने साथै विभिन्न राम्रा कथा, कहानी, पुस्तक लगायतका विषयवस्तुबारे जानकारी दिनु उपयुक्त हुन्छ । साथै संस्कार संस्कृति र यसले दिने सन्देशहरुको बारेमा पनि उनीहरुलाई कुरा गर्न सकिन्छ । यस्ता कुराले बालबालिकाहरु अफ सिर्जनशील, जिज्ञासु स्वभावका हुने कुरामा कुनै द्विविधा छैन । सानैबाट यति कुरा सिकेर वयस्क उमेरमा पुग्दा उनीहरु पक्कै पनि योग्य नागरिक हुनेछन् ।

नगरौं विवाहका कुराः भएको छैन बीस वर्ष पुरा

बालविवाह गर्नु वा गराउनु सामाजिक अपराध हो र यो दण्डनीय छ । बालविवाह गरे वा गराएको पाइएमा नजिकको प्रहरी/वडा कार्यालय, बालविकास, बालसञ्जालमा खबर गरौं । बालविवाह रोकौं, बालबालिकाको सुनौलो भविष्य निर्माणमा आजै देखि सबै लागौं ।

थाहा नगरपालिकाको सूचना !

- आफ्नो घर आन्ध्रको फोहर सड्ने र नसड्ने (प्राइमरिङ, अप्राइमरिङ) गरि विभाजन गरौं । सड्ने फोहरलाई मल बनाऔं । नसड्ने फोहरलाई बर्तिकाण गरि महानगरपालिकाको फोहर बोक्ने गाडीमा पठाऔं ।
- महानगर क्षेत्रभित्र ठूलोको प्रयोग नगरौं । ध्वनि प्रदूषणको न्युनिकरणमा सदैव सचेत बलौं ।
- जथाभावी सडक पेटीमा फोहर नफालौं, सडकमा विरामस्थानबाट बढौं ।
- सडकालेका बस्तु बिचि वितरण र प्रयोग नगरौं ।
- पशु पोषायाहरूलाई खुला र छाड नछाडौं ।
- सडकपेटी र बाटो अवरोध हुनेगरी निर्माण लगायत कुनैपनि सामग्री नराखौं ।
- १६ वर्षभन्दा कम उमेरका बालबालिकालाई श्रममा नलग्नाऔं ।
- भुकम्प प्रतिरोधात्मक संरचना र आवास निर्माण गरौं ।
- खुल्ला राखिएका फोहरपानी प्रयोग गरिएका, किंवा गल्छेका गाछा गासु सरित बिचि नगरौं/नगराऔं ।
- घर तथा भवन निर्माण पूर्व आफ्नो जग्गाको भूबनोट आदिमा विचार पुऱ्याऔं ।
- विन प्राविधिकहरुको राय सल्लाह लिइर मात्र कार्य गरौं ।
- समग्रमै कर तिर्न । सडक जागरिकको परिचय दिऔं ।
- जग्ग, मृत्पु, विवाह, बसाईसराई लगायतका धटनादस्तावेज समग्रमै गरौं ।

थाहा नगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
इन्द्रायणी चौर, मकवानपुर

२ हजार १ सय ५६ नयाँ
उद्योग र व्यापारिक फर्म दर्ता

◆ विकास संवाददाता

बागमती प्रदेशकी उद्योग, वाणिज्य, भूमि तथा प्रशासन मन्त्री शुक्रमता थापाङ्गले मन्त्रालय सभालेको १०० दिनको कार्यगति विवरण सार्वजनिक गरेकी छन् । गत ९ साउनमा मन्त्री नियुक्त भएकी थापाङ्गले प्रदेश हेतु मुक्तकालाग्न्यम स्थापना तथा सञ्चालन सम्बन्धमा व्यवस्था गर्न बनेको विधेयक प्रदेससभाबाट पारि भर्खै प्रदेश राजपत्रमा प्रकाशनपछि कार्यन्वयनमा आएको बताइन् ।

‘प्रदेश औद्योगिक व्यवसाय ऐन’ र ‘प्रदेशिक व्यापार तथा व्यवसाय सम्बन्धी ऐन’ तथा गरी अन्य मन्त्रालयबाट राय लिई मन्त्रपरिषदमा पेश गरी प्रक्रियामा रहेको जानकारी दिइन् । मन्त्री तामाङले आर्थिक वर्ष २०८१/८२ का लागि स्वीकृत कार्यक्षेत्र कार्यक्रम कार्ययोजना कार्यविधि पारित गरी कार्यान्वयनमा ल्याइएको बताइन् । उनले उद्यमी व्यवसायीलाई प्रोत्साहन गर्दै ‘प्रतिष्ठि हस्तान्तरणसम्बन्धी कार्यविधि, २०७९’ मा आवश्यक संशोधन गरी प्रतिष्ठि हस्तान्तरण कार्यक्रम अघि बढाउन योजना रहेको उल्लेख गरेकी छन् । यस्तै, अखिल वर्ष र बाढीका

कारण उद्योगमा भएको क्षतिको विवरण संकलन गरी प्रदेश नीति तथा योजना आयोगमा पठाइएको छ । मन्त्री तामाङले 'नवप्रवर्तन' उद्यमी सम्मान मापदण्ड २०८५' तर्जुमा गरी उत्कृष्ट उद्यमीलाई सम्मान गर्ने यो वर्ष प्रदेशभरबाट १४ जना उद्यमी छनोट गर्ने योजना सार्वजनिक गरिन् ।

साना र धरेलु उद्योगको प्रवर्द्धन
साना, धरेलु तथा लघु उद्योगको प्रवर्द्धनमा
पस्वि मन्त्रालयले स्थानीयस्तरमा
स्वरोजगारी सिर्जना गर्ने नीति अनुसार
तालिम कार्यक्रमको मस्यौदा तयार पारे
आर्थिक मामिला मन्त्रालयमा थप माग
गरिएको मन्त्री तामाङले जानकारी
दिइन् । चालु आर्थिक वर्षमा मात्रै करिब
२ हजार ९ सय ५६ नयाँ उद्योग र
व्यापारिक फर्म दर्ता भइसकेको छ ।

मकवानपुरको १० पालिकामा ४४ हजार नौ सय स्वास्थ्य बीमामा आबद्ध

◆ विकास संवाददाता

सरकारले सञ्चालन गरेको स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रममा मकवानपुरका ४४ हजार नौ सय ६१ जना आबद्ध भएका छन् । गत २०७४ भदौ १ गतेदेखि स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रम लागू भएपछा हालसम्म मकवानपुरको ८६ हजार दुई सय ७९ घरमध्ये ४४ हजार नौ सय ६१ बीमामा आबद्ध भएको स्वास्थ्य बिमा बोर्ड हेर्दैँडा मकवानपुरका प्रमुख नरबहादुर खड्काले जानकारी दिए ।

उनका अनुसार सबैभन्दा बढी मकवानपुरको मनहरी गाउँपालिकामा ८० प्रतिशतले स्वास्थ्य विमा गाउँपालिका भन्ने सबैभन्दा कम बागमती गाउँपालिकामा १२ प्रतिशत घरले मात्र स्वास्थ्य बीमा गाउँपालिका छन् । मनहरी गाउँपालिकामा सात हजार एक सय ३१, हेटौँडा उपमहानगरपालिकामा २४ हजार आठ सय ३४, मकवानपुरगढी गाउँपालिकामा दुई हजार तीन सय ६६, थाहा नगरपालिकामा तीन हजार एक सय २५, भीमफेदी गाउँपालिकामा एक हजार छ सय ४२, कैलाश गाउँपालिकामा एक हजार चार सय ४९ बकैया

गाउँपालिकामा दुई हजार ५६, इन्द्रसरोवर गाउँपालिकामा सात सय १५, राक्सिराङ गाउँपालिकामा नौ सय ५३ र बागमती गाउँपालिकामा छ सय ८३ को स्वास्थ्य बिमा भएको प्रमुख खड्काले बताए ।

कार्योपयमा बीमा दर्ताका लागि थप आवश्यकताहरू आइसकेको र ती सबै आवेदनहरूको तयारी भइरहेको प्रमुख खड्काको बताए । मकवानपुरमा स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रम लागू भएपछि स्वास्थ्य बीमा बोर्डले जिल्लाको सम्पूर्ण स्थानीय तहका वडामा सहजकर्तागणलाई प्रचारप्रसार गर्दै बीमालेहकको नाम दर्ताको लागि सँझाएको छ । स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रममा आबद्ध भएकाहरूलाई जिल्लाको सात वटा स्वास्थ्य संस्थाबाट स्वास्थ्य सेवा लिनै गरेका छन् । प्रमुख खड्काका अनुसार स्वास्थ्य बीमामा जोडिएकाहरूलाई मकवानपुरको हेर्दौँ जा अस्पताल, मनहरी आधारभूत अस्पताल, हेर्दौँ जा सामुदायिक आँखा अस्पताल, पालुङ्ग प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र, भीमफेदी प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र, बर्दैया आधारभूत अस्पताल, राप्तिखर्क

आधारभूत र सिएम सि चुरेहिल अस्पताल प्राली हेटाँडाले स्वास्थ्य सेवा प्रदान गर्दै आएका छन ।

प्रत्येक वडामा एक/एक जना सहजकर्ता परिचालन रपी बिमार्को महत्व, यसको प्रक्रिया र बिमार् कार्यक्रमबाट प्राप्त हुने सुविधाहरूका बारेमा प्रचार प्रसार गर्नुका साथै बिमार् गराउनेहरूको नाम दर्ताको कार्य भन्नेहरूको प्रमुख खड्काले बताए । सहजकर्तामार्फत दर्ता भएका बीमतिहरूको नामलाई प्रत्येक ताली/तारी महिनामा कम्युटरमा दर्ता गर्ने गरिएको र अहिले नाम दर्ता हुने बीमतिहरूले बिमार् सेवा पाउने गरेको उनको भनाइ छ ।

पाँच जनाको परिवारले वार्षिक रूपमा प्रतिपरिवारले रु तीन हजार पाँच सयको प्रिमियम तिरे स्वास्थ्य उपचारबापत वार्षिक रु एक लाखसम्मको स्वास्थ्य बीमा पाइने व्यवस्था छ । पाँच जनाभन्दा बढी सदस्य भएमा प्रति थप सदस्यले वार्षिक रु सात सयका दरले थप प्रिमियम तिर्नुपर्ने र सुविधा थैलीमा रु २० हजार थपिने जनाएको छ ।

३ मंसिरमा "हेटौंडा रन २०८१" प्रतियोगिता हुने

◆ विकास संवाददाता

हेटौंडा उपमहानगरपालिका नगर खेलकुद विकास समितिको आयोजनामा आगामी ३ मंसिरमा “हेटौंडा रन २०८९” प्रतियोगिता हुने भएको छ। युवा तथा खेलकुद क्षेत्रको विकासका लागि वार्षिक रूपमा उपमहानगर पालिकाले यस पटक पाँच किलोमिटर दौड प्रतियोगिताको आयोजना गर्ने भएको छ।

३० कार्तिकमा पत्रकार सम्मेलन गरी खेल्कुद विकास समितिका अध्यक्ष रविन्द्र मिश्रले २०८१ साल मङ्सिर १४ गते बिहान ७ बजे बुद्धचोकबाट सुरु हुने प्रतियोगिता भरैरबल, लक्ष्मी आधारभूत विद्यालय, सूर्यचोक, नवोदय स्कूल, सत्यमचोक, थाहाचोक, सीतलमहल र ओमभवन हुँदै पुनः बुद्धचोकमा सकिने जानकारी दिएका छन्। प्रतियोगितामा हेट्टैडाका १६ वषेर पूरा भएका स्थायी बर्षाबन्धाले मात्र भाग लिउन जाने छन्। सहभागीहरूले नागरिकता वा जन्मदाता प्रमाणपत्रको सक्कल प्रति अनिवार्य रूपमा पेश गर्नुपर्नेछ। स्वास्थ्य समस्या भएका व्यक्तिहरू भने सहभागी गरम्हने छैन।

प्रतियोगिताका विजेतालाई आकर्षक नगद पुरस्कारको व्यवस्था गरिएको अध्यक्ष धिमिरेले बताए। प्रथम हुनेले २५ हजार, द्वितीय हुनेले १५ हजार र तृतीय हुनेले १० हजार रुपैयाँ प्राप्त गर्नेछन्। यस्तै चौथो र पाँचौ हुनेले क्रमशः ५ हजार र ३ हजार रुपैयाँ पाउनेछन्।

**बागमती सरकारसंग असोज
विपदको तथ्यांकै छैन**

◆ विकास संवाददाता

असोज दोस्रो साता अखिरल वर्षापछि
आएको बाढी-पहिरोले सबैभन्दा धेरै क्षति
बागमती प्रदेशमा गऱ्यो । काठमाडौंको
काँडा, लल्लेपुर, मकवानपुर, काठमाडौं,
सिन्धुली, धादिङ्मा ठूलो जनघनको क्षति
हुन पुग्यो । गृह मन्त्रालय मातहतको
राष्ट्रिय आपतकालीन कार्यसञ्चालन
केन्द्र सँग १० असोजदेखि २१
कतिकसम्म बागमती प्रदेशमा कुल २५०
वटा विपदजन्य घटना भएको तथ्यांक
छ ।

विषयबाट ५ हजार ३३२ परिवार प्रभावित हुँदा २९० जनको मृत्यु, ४४० जना बेपत्ता, १६९ जना घाइते भएका तथ्यांक केन्द्रसँग मागेर बागमतीको आन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्रालयले राखेको छ । तर बागमती प्रदेशसँग आफ्नै तथ्यांक भने छैन । घटनाको डेढ महिना बितिसका पनि प्रदेशका १३ वटा जिल्लामा भएका जनघनको यकिन विवरण प्रदेश सरकारले पाउन सकेको छैन । जिल्ला प्रशासन कार्यालयले गृह मन्त्रालयमा पठाएको तथ्यांकै भरमा पर्नु परेको मन्त्रालयको विषय वस्तुस्थान राखेर प्रमुख रविका काँकी बताउँछिन् । जिल्लामा मन्त्रालय मातहतको कार्यालय नहुँदा तथ्यांक संकलन गर्न नसकिएकोले तथ्यांक भन्दा छ ।

प्रदेशका १३ वटै जिल्लामा प्रदेश

सरकार मातहतका खानेपानी तथा पूर्वाधार हेर्ने धेरै कार्यालय छन् । तर ती निकायले आन्तरिक मामिला मन्त्रालयमा तथ्यांक पठाउँदैनन् । आन्तरिक मामिला मन्त्रालयका प्रवक्तासमेत रहेका कानुन उपसचिव मनुका घिमिरेका अनुसार तथ्यांक उपलब्ध गराइदिन अनुरोध गर्दा स्थानीय तह र संघीय सरकार अन्तर्गतको जिल्ला प्रशासन कार्यालयहरूले तथ्यांक नै दिँदैनन् ।

आन्तरिक मामिला मन्त्रालयले २० असोजमा सबै जिल्ला प्रशासन कार्यालयहरूलाई जिल्ला विपद व्यवस्थापन समितिमा स्थानीय तहबाट पठाइएको गरेको उपलब्ध गराइदिन प्रज्ञाकार तयारी थियो । तर, मन्त्रालयले २२ कात्तिकसम्म विपदको तथ्यांक पाउन सकेन । आन्तरिक मामिला मन्त्रालयको विपद शाखाका अनुसार धादिङ जिल्ला प्रशासनबाट १८ असोजमा र दोलखाबाट १७ असोजमा विपदको प्रारम्भिक तथ्यांक प्राप्त भएको थियो । कानुन मन्त्रालयकै सापुन्ने रहेको मकवानपुरको जिल्ला प्रशासन कार्यालयले पनि तथ्यांक नपठाएको विपद व्यवस्थापन शाखा प्रमुख काकीले बताइन ।

‘त्यही कार्यालयले संघीय सरकारलाई पठाउँछ तर हामीलाई पठाउँदैन । हाम्रो जिल्लामा कार्यालय छैन प्रशासन कार्यालयहरूलाई पत्र लेखेर भन्दा पनि पठाउँदैनन्’, कार्कीले सुनाइन् ।

[illegible]

अब हामै थाहानगरको ओखरबजारमै

फलेक्स प्रिन्ट

छपाईको शुभाटस्थ

काठमाण्डौ, हेटौँडा धाउने पर्दैन्...

अत्याधुनिक नयाँ मेसीनद्वारा १ घण्टा भित्र बोर्ड ल्यानर तयार

हाम्रा अन्य सेवाहरु

- फलेक्स प्रिन्ट (ल्यानर/साइलबोर्ड)
- होटिङ बोर्ड/स्टिकर प्रिन्ट/
- फलेक्स फोटो/मायाको चिनो तयारी
- प्रमाण-पत्र/कटदर-पत्र/प्रशंसा पत्र तयारी
- कार्यक्रमको व्याच तयारी
- विभिन्न डिजाइनका फ्रेमिड
- फोटो स्टुडियो/पि.मि.सी. कार्ड

9855068340/9802068340

नेकपा माओवादी केन्द्र थाहानगरद्वारा आभार व्यक्त

◆ विकास संवाददाता

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (माओवादी केन्द्र) थाहानगर कमिटिले २४ कार्तिकमा थाहानगरको इन्द्रायणी चौरमा सम्पन्न विशाल जनसभा भव्यताको साथ सम्पन्न गर्न सहयोग गर्नेहरूप्रति आभार व्यक्त गरेको छ । माओवादी केन्द्र थाहानगरले २५ कार्तिकमा एक विज्ञप्ति जारी गर्दै माओवादीको सहायक संगठन योद्धा कम्युनिष्ट लिग (वाइसिएल) नेपाल थाहानगर कमिटिको दोश्रो अधिवेशनको अवसरमा आयोजित विशाल जनसभा भव्य रूपमा सम्पन्न भएको जनाएको छ ।

थाहानगर अध्यक्ष विनोद लामाद्वारा जारी विज्ञप्तिमा भनिएको छ- 'जनसभामा आम जनसमुदायको उल्लेखनीय सहभागिताले हाम्रो पार्टीले अंगिकार गरेको सुशासन, सामाजिक न्याय र आर्थिक समृद्धिको निष्पक्ष श्रद्धावाचक विरुद्धको अभियानमा जनताको पूर्ण समर्थन रहेको पुष्टि गरेको छ ।' जनसभामा उपस्थित प्रमुख अतिथि माओवादी अध्यक्ष तथा पूर्व प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड', उपाध्यक्ष तथा पूर्व सभामुख अम्मी सापकोटा एवम केन्द्रीय कमिटिको अन्य सदस्यहरू,

वाइसिएल नेपाल केन्द्रीय कमिटिको ईन्चार्ज, अध्यक्ष, सदस्यहरू, माओवादी बागमती प्रदेश कमिटिको पदाधिकारी, सदस्यहरू, वाइसिएल नेपाल बागमती प्रदेश कमिटिको पदाधिकारी, सदस्यहरू, निर्वाचित जनप्रतिनिधीहरू, जिल्ला समन्वय समितिको संयोजक, सचिव, सदस्यहरूप्रति थाहानगर कमिटिले विज्ञप्ति मार्फत आभार व्यक्त गरेको छ ।

त्यसैगरी जनसभा सफल पार्न अहोरात्र खटिने थाहानगर कमिटिको ईन्चार्ज लगायत नगर कमिटिको पदाधिकारी तथा सबै सदस्यहरू, विभिन्न जनवर्गिय संगठन, मोर्चा, पेशागत संघ, महासंघको नेतृत्वकर्ता, पार्टी वडा कमिटिको सदस्यहरू, कलाकारहरू, सुरक्षाकर्मीहरू, पत्रकारहरू तथा विशेषगरी जनसभामा उपस्थित सम्पूर्ण जन समुदायहरूप्रति माओवादीले आभार व्यक्त गरेको छ । नेकपा माओवादी केन्द्रले पार्टीमा आवद्ध बाहेक अन्य सम्पूर्णलाई इक्षित गर्दै, जनसभा सम्पन्न गर्न नैतिक, भौतिक, आर्थिक लगायत हरतहल्ले सकारात्मक भावनाकोसाथ सहयोग गर्नेहरूप्रति समेत जारी गरिएको विज्ञप्ति मार्फत आभार व्यक्त गरेको छ ।

थाहा नगरपालिकालाई नमुना बनाउन हातेमालो गरौं ।

- जन्म, मृत्यु, विवाह, बसाईसराई र सश्रमव्यवस्थापन जस्ता व्यक्तिगत घटनाक्रमलाई दर्ता गरौं ।
- स्वास्थ्यपालिका नुहान, संरचनाहरू सफा र सुरक्षित राखौं, आगलागी तथा बाढीपहिरो जस्ता प्राकृतिक प्रकोपका सावधानी अपनाऔं ।
- नगरपालिकाभित्र सञ्चालन हुने सबै प्रकारका व्यापार व्यवसाय नगरपालिकामा दर्ता गरेर मात्र सञ्चालन गरौं ।
- बालश्रम, बालविवाह राखौं, निर्णायकमा बालबालिका सहभागीता थप्नौं ।
- बालबालिकाको पालपोषण र शिक्षामा लाग्न गरौं ।
- समयमै कर तिर्न सक्ने नागरिकको परिचय दिऔं ।
- हरेक बालबालिकाले शिक्षा पाउन उनीहरूको नैसर्गिक अधिकार हो, त्यसैले विद्यालय भर्ना गर्ने उमेर पुगेका आफ्ना बालबालिकालाई समयमै विद्यालय पठाऔं ।
- नगरपालिकालाई बालमैत्री बनाउने अभियानमा सहभागी बलौं ।
- छेराछेरीमा भेटाउनु नगरौं, सबै बालबालिकालाई विद्यालय पठाऔं ।
- घरैले हिंसा विरुद्ध बस्न सक्ने सश्रम नागरिकमा सहयोग गरौं ।
- निश्चित रूपमा लगाउनुपर्ने सश्रम स्वास्थ्यसंस्थाका बचवालालाई लिई समयमै सश्रम लगाई बाल मृत्युदर घटाऔं ।
- आ-आफ्नो घर तिरिपरि आफ्नै सफा सुथर गरौं । स्वच्छ र शान्त वातावरण कायम गरौं ।
- प्रत्येक घरघर, संघसंस्था, सार्वजनिक स्थानहरूमा चाँफा निर्माण गरौं चर्पीमा मात्र दिसाएसाव गरौं ।

थाहा नगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
इन्द्रायणी चौर, मकवानपुर

थाहानगर गोपाली गाउँको ऐतिहासिक मधिरुद्र फल्चा पुर्ननिर्माण

◆ विकास संवाददाता

मकवानपुर थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ३ गोपाली गाउँका ज्ञान बहादुर गोपाली गाउँका थकाली हुन् । ८० वर्षिया गोपाली गाउँ माझमा रहेको मधिरुद्र पाटी (फल्चा) पुर्ननिर्माण भएपछि खुशी छन् । मधिरुद्र फल्चा गाउँका ज्येष्ठ नागरिकहरूको घाम ताप्ने र गफ गरेर बस्ने स्थायी थलो पनि हो । त्यसोत गोपालीहरू कार्तिके भजन पनि यहि फल्चामा गाउँछन् । आफू सानै हुँदा छ्वालीले छाएको फल्चा पछि दुइगाले छाएको बताउँदै ज्ञान बहादुर भन्छन्-अहिले पुरै फल्चा पुर्ननिर्माण भएको छ, कति राम्रो काम ।

तत्कालीन शिखरकोट गाउँ पंचायत वडा नम्बर ३ का बाँडाधरे काकीहरूले उक्त फल्चामा छ्वालीको छानो छाएको ज्ञान बहादुरलाई आफै हेक्का छ । आफू जन्मदै मधिरुद्र पाटी खडा भैसकेको सुनाउँदै गोपाली भन्छन्-म त २००९ सालमा जन्मेको मलाई बाजेले सुनाउनु हुन्थ्यो, पाटी म जन्मुनु अघि नै बनिसक्यो थियो । आफू जन्मेपछि मधिरुद्रपाटी निकै बदलिएको ज्ञान बहादुरको भनाइ छ । छ्वालीले छाएको फल्चा गोपाली गाउँलेले घरलौरी एक एक भारी दाउरा दिएर छ्वालीको छानो उतारेर टागल लगाएका हो । विसं. २०१० सालमा हिटी साहिला ग्वाले राइटर बाजेले पाटीमै मधिरुद्रनाथको मन्दिर बनाउन लगाएको ज्ञान बहादुरले बताए । ग्वाले राइटर बाजे भनेर चिनिने

शेर बहादुर गोपालीले ऋषेश्वर महादेव मन्दिरको गुम्बामा बस्ने बुद्धि राम साका:भिषुको आदेश अनुसार मन्दिर बनाएका हुन् । साका भिषु र हिटी साहिलाको दाजुभाइ र राइटर बाजेको समेत सहयोगमा बनाइएको मन्दिर अहिले पुर्ननिर्माण गरिएको फल्चामा चिटिक्क पारेर राखिएको छ ।

ज्ञान बहादुरका अनुसार-हिटी साहिलाको घरमा भएको मधिरुद्रको मुर्तिलाई फल्चामा प्रतिस्थापन गरेका हुन् । गाउँका सबैले विशेष पुजाआजा र रातभर जाग्राम बसी भोलिपल्ट रथारोहण सहित गाउँ परिक्रमा गराइ विसं. २०१० सालमा फल्चामा प्रतिस्थापन गरिएको ज्ञान बहादुरको भनाइ छ । विसं. २०७२ सालको भुकम्पले पाटी (फल्चा)मा क्षति पुर्याएपछि सामाजिक

विकास मन्त्रालय बागमती प्रदेश अन्तर्गत पर्यटन विकासको योजनाको ८ लाखको बजेटबाट फल्चा पुर्ननिर्माण भएको हो । प्रदेश सांसद कुमारी मोक्तानको पहलकै कारण फल्चा पुर्ननिर्माण गर्न सफल भएको फल्चा पुर्ननिर्माण अध्यक्ष शकुन्तला गोपालीले बताइन् । फल्चा पुर्ननिर्माणका लागि प्रदेश सरकारको ८ लाख स्थानीयको जनश्रमदान एक लाख र थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ३ बाट ५ लाख बजेट लगानी भएको अध्यक्ष गोपालीको भनाइ छ ।

अध्यक्ष गोपालीका अनुसार-प्रदेश सरकारले दिएको बजेटबाट पाटीको काम सकियो अब वडाको बजेटबाट पाटी अगाडिको चौतारोको काम बाँकी छ, छिट्टै सो चौतारोको पनि पुर्ननिर्माण हुन्छ ।

मंसिर ९ गतेबाट पालुङ जेसीज सप्ताह सुरु

◆ विकास संवाददाता

मकवानपुरको थाहानगरमा क्रियाशील पालुङ जेसीजको जेसीज सप्ताह ९ मङ्सिरबाट सुरु हुने भएको छ । पालुङ जेसीज २०२४ अध्यक्ष निरज रायमाझीका अनुसार विविध कार्यक्रम आयोजना गरी यस वर्षको सप्ताहव्यापी कार्यक्रम गरिनेछ । अध्यक्ष रायमाझीका अनुसार-७ मङ्सिरमा जेसीज सप्ताह उद्घाटन गरिने कार्यक्रम तय भएको छ भने ९ देखि १४ मंसिरसम्म ७ वटा कार्यक्रम सञ्चालन हुनेछन् ।

पालुङ जेसीज सप्ताह अन्तर्गत ९ मङ्सिरमा लक्ष्य निर्धारण तालिम कार्यक्रम गरिने छ । सो कार्यक्रमको संयोजकमा विराज थापा तोकिएका छन् । १० मङ्सिरमा विश्वनाथ रायमाझीको संयोजकत्वमा प्रदिप जेसीज दौड प्रतियोगिता, ११ मङ्सिरमा अजय कार्कीको संयोजकत्वमा न्यानो कपडा वितरण कार्यक्रम, १२ मङ्सिरमा रोशनी गोपालीको संयोजकत्वमा वक्त्वकला प्रतियोगिता, १३ मङ्सिरमा रचना

बस्नेतको संयोजकत्वमा भरत-रत्न छात्रवृत्ति कार्यक्रम र सप्ताह अन्तर्गतको अन्तिम दिन १४ मङ्सिरमा श्रीकृष्ण श्रेष्ठको संयोजकमा मैत्रीपुर्ण जेसीज कप फुटबल प्रतियोगिता सञ्चालन हुनेछ । पालुङ जेसीजले सञ्चालन गरेको सप्ताहव्यापी कार्यक्रमको समापन १५ मंसिरमा गरी पुरस्कार तथा प्रमाणपत्र वितरण गरिने छ ।

जेसीज सप्ताह भव्यताकोसाथ सम्पन्न गर्नका लागि मान सिंह दोड संयोजक र नारायण कार्की सहसंयोजक तोकिएका छन् । जेसीजले हरेक वर्ष विभिन्न रचनात्मक क्रियाकलाप गर्दै आफ्नो सप्ताहव्यापी कार्यक्रम गर्दै आइरहेको महासचिव विक्रम गोपालीले जानकारी दिए ।

मकवानपुरको थाहा सरकारले कृषिदेखि डाक्टर पढनसम्म छात्रवृत्ति दिने

◆ विकास संवाददाता

मकवानपुर थाहा नगरपालिकाले प्राविधिक शिक्षा पढनको लागि छात्रवृत्ति दिने भएको छ । थाहा नगरपालिकाको 'उपप्रमुख प्राविधिक छात्रवृत्ति वितरण कार्यक्रम', २०८५ बमोजिम छात्रवृत्ति दिनका लागि सूचना आह्वान गरेको छ ।

२७ कार्तिकमा प्रकाशित सूचनाको दरखास्त अवधि दिने ७ दिन तोकिएको छ । थाहा नगरपालिकामा स्थायी बसोबास भएका र प्राविधिक विषयमा स्नातक वा स्नातकोत्तर तह अध्ययन गरिरहेकालाई छात्रवृत्ति दिने नगरपालिकाले जनाएको छ ।

सूचना अनुसार चिकित्सा शास्त्र स्नातक तथा स्नातकोत्तर तह, इन्जिनियरिङ तथा स्नातकोत्तर तह, कृषि स्नातक, नर्सिङ स्नातक र अन्य प्राविधिक विषय पढ्न छात्रवृत्ति प्रदान गरिने सूचनामा उल्लेख छ ।

समयमै व्यक्तिगत घटना दर्ता गरौं ।

थाहा नगरपालिका
इन्द्रायणी चौर, मकवानपुर
५३००१२२ रासा

जन्म दर्ता बालबालिकाको नैसर्गिक अधिकार हो । जन्मेको ३५ दिन भित्रै आफ्नो स्थानीय तहमा गई दर्ता गरौं । जन्म र मृत्यु दर्ताको सूचना परिवारको मुख्य दायित्व हो । जन्मको प्रत्यक्षदर्शित परिवारको उमेर पुगेको टोकिफले सूचना दिन सक्छन् । जन्म, मृत्यु, बसाई सराई, विवाह एवं सश्रम विच्छेदका घटना दर्ता गर्नु नागरिकको कर्तव्य हो । बसाई सराई जर्दा टोकिफ आफू मात्र बसाई सरी गए टोकिफले र परिवार नै बसाई सरी गए परिवारको मुख्य दायित्वले दर्ता गर्नु पर्दछ ।

जन्म दर्ता बालबालिकाको नैसर्गिक अधिकार हो । जन्मेको ३५ दिन भित्रै आफ्नो स्थानीय तहमा गई दर्ता गरौं । जन्म र मृत्यु दर्ताको सूचना परिवारको मुख्य दायित्व हो । जन्मको प्रत्यक्षदर्शित परिवारको उमेर पुगेको टोकिफले सूचना दिन सक्छन् । जन्म, मृत्यु, बसाई सराई, विवाह एवं सश्रम विच्छेदका घटना दर्ता गर्नु नागरिकको कर्तव्य हो । बसाई सराई जर्दा टोकिफ आफू मात्र बसाई सरी गए टोकिफले र परिवार नै बसाई सरी गए परिवारको मुख्य दायित्वले दर्ता गर्नु पर्दछ ।

